

11 november 2015

Ik bedank iedereen die hier aanwezig is om op de tweede feestdag van november hulde te brengen aan de slachtoffers van de wereldoorlogen.

De stenen van de monumenten en de omgeving zijn schoongemaakt zoals elk jaar door de goede zorgen van de medewerkers van onze gemeente. En we zijn hen dankbaar voor dat nauwkeurige werk, elk jaar weer.

Monumenten die jaar na jaar weer en wind trotseren hebben meer nodig dan dat. Net zoals de graven van geliefden op de kerkhoven, hebben ze de warmte van onze aandacht nodig. En eigenlijk verdienen ze dat meer dan op deze dag alleen.

Toen ik eens na een lange wandeltocht in de Franse Pyreneeën in het gezelschap van een paar vrienden eindelijk in een klein Frans dorpje om even te rusten op een paar stenen ging zitten, wandelde daar net een oude Fransman met een jongere vrouw, ik denk zijn dochter. Hij sprak op kwade toon met de vrouw en gaf ons een blik die als een bliksem aankwam maar hij durfde niks zeggen. En ik besepte dat hij ons verweet geen respect te hebben voor het monument ter ere van de oorlogsslachtoffers. Van de Noordzee tot Galipolli dat is nu Turkije liep de frontlijn. Overal ten westen van die lijn, in elk dorpje vind je wel een gedenkteken met de namen van de jonge mannen die het dorp of de stad moesten missen. Iemands vader, iemands kind ... En op deze 11 november vinden overal de herdenkingen plaats en zijn onze gedachten bij de levens die door het oorlogsgeweld abrupt eindigden.

Er is niemand meer die de slachtoffers van de eerste wereldoorlog persoonlijk heeft gekend. En toch zullen we ze blijven gedenken. Zo gingen de zesdeklassers van de school hier in Halle gisteren heel de dag naar de westhoek, een uitstap die ze zich hun leven lang zullen herinneren.

In de krant van 6/11/2015 stond het bericht te lezen dat mosterdgas is gebruikt in Syrië en talrijke dodelijke slachtoffers heeft gemaakt. Yperiet heet dat verschrikkelijke chemische wapen. Honderd jaar geleden werd het voor de eerste keer ingezet in april 1915. Er is geprobeerd chemische wapens te vernietigen: president Assad is er in 2013 toe verplicht geworden. Chemische wapens die door Amerikanen en Britten geleverd zijn aan Saddam Hoessein toen hij nog een vriend was. Die voorraden zijn nu onder meer in handen van IS.

Chemische wapens, biologische wapens, nucleaire wapens moeten de wereld uit voor altijd.

Massavernietigingswapens zijn het : zo destructief voor de mensheid en aan de andere kant zo makkelijk verspreid

Vandaag vallen de doden , altijd iemands vader altijd iemands kind zingt Willem Vermandere. En opnieuw zal een periode van zeker 100 jaar aanbreken van herdenking, nu in Syrië maar ook in Irak, Afghanistan, Oost-Congo, in Mexico enz

Dat is wraakroepend en moet stoppen. En als alle dorpsgemeenschappen die vraag stellen, dan kunnen de internationale beslissers daar niet doof voor blijven. Maar iedereen moet dan meedoen ook de eeuwige dwarsliggers de VS, Rusland, Israël...

Ik wil eindigen met een positiever bericht. Ook van een ander land. 11 november is de wereldwijde herdenking dus kan ik spreken over wat verder van hier gebeurt. Het is het positieve bericht dat een

voormalige raketbasis vanwaar raketten afgevuurd konden worden omgebouwd wordt. Een Duitse kunstliefhebber heeft die installatie en de omgeving gekocht en hij maakt er een plaats van kunst en natuur van. Geïnspireerd door de tuinen van Giverny , de tuinen van Monet , wordt het landschap omgevormd tot een kunstwerk. Het is een toplek van nieuwe spiritualiteit geworden. Hombroich is een plaats van inspiratie geworden en behoudt tegelijkertijd het verhaal van voorheen.

Hoe meer wapens we kunnen bannen hoe minder dreiging van grootschalig oorlogsgeweld met alle leed dat het met zich brengt.

Met eerbied gedenken we vandaag en met moed en werkkraft willen we vanaf morgen werken aan een wereld met minder geweld; werken ook voor mensen die op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld; werken aan een samenleving die plaats biedt en gastvrij is voor vluchtelingen.